

DECYZJA RADY

z dnia 6 grudnia 2012 r.

w sprawie stanowiska w odniesieniu do przyjęcia postanowień dotyczących koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, jakie ma zająć Unia Europejska w ramach Komitetu Współpracy utworzonego na mocy Umowy o współpracy i unii celnej między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką San Marino, z drugiej strony

(2012/775/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 79 ust. 2 lit. b) w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 22 Umowy o współpracy i unii celnej między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką San Marino, z drugiej strony⁽¹⁾ (zwanej dalej „umową”) stanowi, że Komitet Współpracy przyjmuje przepisy w celu wdrożenia zasad dotyczących koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego zawartych w art. 21 umowy.
- (2) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu te dwa państwa członkowskie nie uczestniczą w przyjęciu niniejszej decyzji, nie są nią związane ani jej nie stosują.
- (3) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji, nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (4) Właściwe jest ustalenie stanowiska w odniesieniu do przyjęcia postanowień dotyczących koordynacji

systemów zabezpieczenia społecznego, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Komitetu Współpracy.

- (5) Stanowisko Unii w ramach Komitetu Współpracy powinno zatem być oparte na dołączonym projekcie decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko w odniesieniu do przyjęcia postanowień dotyczących koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, jakie ma zająć Unia Europejska w ramach Komitetu Współpracy utworzonego na mocy Umowy o współpracy i unii celnej między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką San Marino, z drugiej strony, jest oparte na projekcie decyzji Komitetu Współpracy dołączonym do niniejszej decyzji.

Przedstawiciele Unii w Komitecie Współpracy mogą, bez konieczności przyjęcia kolejnej decyzji Rady, uzgadniać niewielkie zmiany w tym projekcie decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 grudnia 2012 r.

W imieniu Rady

S. CHARALAMBOUS

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 84 z 28.3.2002, s. 43.

PROJEKT

DECYZJA KOMITETU WSPÓŁPRACY UE-SAN MARINO NR .../...

z dnia ...

w sprawie przyjęcia postanowień dotyczących koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego

KOMITET WSPÓŁPRACY,

uwzględniając Umowę o współpracy i unii celnej między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką San Marino, z drugiej strony⁽¹⁾, w szczególności jej art. 22,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 21 Umowy o współpracy i unii celnej między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką San Marino, z drugiej strony, (zwanej dalej „umową”) ustanowiono zasady koordynacji systemu zabezpieczenia społecznego San Marino i systemów państw członkowskich.
- (2) Art. 22 umowy przewiduje, że Komitet Współpracy przyjmuje przepisy w celu wdrożenia tych zasad.
- (3) W odniesieniu do stosowania zasady niedyskryminacji w niniejszej decyzji nie powinno ustanawiać się jakichkolwiek dodatkowych praw wynikających z pewnych faktów bądź zdarzeń mających miejsce na terytorium drugiej umawiającej się strony, innych niż prawo do przenoszenia niektórych świadczeń, o ile takie fakty bądź zdarzenia nie są uwzględniane zgodnie z ustawodawstwem pierwszej umawiającej się strony.
- (4) Przy stosowaniu niniejszej decyzji prawo pracowników z San Marino do świadczeń rodzinnych powinno być uzależnione od tego, czy członkowie rodziny legalnie zamieszkują z danym pracownikiem w państwie członkowskim, w którym jest on zatrudniony. W przypadku gdy członkowie jego rodziny legalnie zamieszkują w innym państwie członkowskim, zastosowanie ma rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1231/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. rozszerzające rozporządzenie (WE) nr 883/2004 i rozporządzenie (WE) nr 987/2009 na obywateli państw trzecich, którzy nie są jeszcze objęci tymi rozporządzeniami jedynie ze względu na swoje obywatelstwo⁽²⁾. Niniejsza decyzja nie powinna uprawniać do jakichkolwiek świadczeń rodzinnych na rzecz członków rodziny pracownika zamieszkujących w państwie innym niż państwo członkowskie, np. w San Marino.
- (5) Rozporządzeniem (UE) nr 1231/2010 zakres stosowania przepisów rozporządzenia (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego⁽³⁾ i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r.

dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego⁽⁴⁾ rozszerzono na obywateli państw trzecich, którzy nie są jeszcze objęci tymi przepisami jedynie ze względu na swoje obywatelstwo. Rozporządzenie (UE) nr 1231/2010 obejmuje już zasadę sumowania okresów ubezpieczenia przebytych przez pracowników będących obywatelami San Marino w różnych państwach członkowskich, w odniesieniu do prawa do niektórych świadczeń, zgodnie z art. 21 ust. 2 umowy.

- (6) W celu ułatwienia stosowania zasad koordynacji konieczne może się okazać wprowadzenie przepisów szczególnych, które odpowiadają szczególnym cechom ustawodawstwa San Marino.
- (7) Aby zapewnić prawidłowe funkcjonowanie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw członkowskich i San Marino, należy ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące współpracy między państwami członkowskimi a San Marino oraz między zainteresowaną osobą a instytucją właściwego państwa.
- (8) Należy przyjąć przepisy przejściowe w celu ochrony osób objętych niniejszą decyzją oraz w celu zapewnienia, aby nie utraciły one żadnych praw w wyniku jej wejścia w życie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

CZĘŚĆ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Definicje

1. Do celów niniejszej decyzji:
 - a) „umowa” oznacza Umowę o współpracy i unii celnej między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką San Marino, z drugiej strony;
 - b) „rozporządzenie” oznacza rozporządzenie (WE) nr 883/2004 mające zastosowanie w państwach członkowskich Unii Europejskiej;
 - c) „rozporządzenie wykonawcze” oznacza rozporządzenie (WE) nr 987/2009;
 - d) „państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie Unii Europejskiej;

⁽¹⁾ Dz.U. L 84 z 28.3.2002, s. 43.

⁽²⁾ Dz.U. L 344 z 29.12.2010, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 284 z 30.10.2009, s. 1.

- e) „pracownik” oznacza:
- (i) do celów ustawodawstwa państwa członkowskiego – pracownika najemnego w rozumieniu art. 1 lit. a) rozporządzenia;
 - (ii) do celów ustawodawstwa San Marino – pracownika najemnego w rozumieniu tego ustawodawstwa;

f) „członek rodziny” oznacza:

- (i) do celów ustawodawstwa państwa członkowskiego – członka rodziny w rozumieniu art. 1 lit. i) rozporządzenia;
- (ii) do celów ustawodawstwa San Marino – członka rodziny w rozumieniu tego ustawodawstwa;

g) „ustawodawstwo” oznacza:

- (i) w odniesieniu do państw członkowskich – ustawodawstwo w rozumieniu art. 1 lit. l) rozporządzenia, mające zastosowanie do świadczeń objętych niniejszą decyzją;
- (ii) w odniesieniu do San Marino – ustawodawstwo mające w San Marino zastosowanie do świadczeń objętych niniejszą decyzją;

h) „świadczenia” oznaczają:

- (i) w odniesieniu do państw członkowskich – świadczenia w rozumieniu art. 3 rozporządzenia;
- (ii) w odniesieniu do San Marino – analogiczne świadczenia przysługujące na terytorium San Marino;

i) „świadczenia podlegające przeniesieniu” oznaczają:

- (i) w odniesieniu do państw członkowskich:
 - emerytury,
 - renty rodzinne,
 - renty z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych,
 - renty inwalidzkie z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych,

w rozumieniu rozporządzenia, z wyjątkiem specjalnych nieskładkowych świadczeń pieniężnych określonych w załączniku X do rozporządzenia;

- (ii) w odniesieniu do San Marino – analogiczne świadczenia przewidziane w ustawodawstwie San Marino, z wyjątkiem specjalnych nieskładkowych świadczeń pieniężnych określonych w załączniku I do niniejszej decyzji.

2. Pozostałe terminy stosowane w niniejszej decyzji mają znaczenie im przypisane:

a) w odniesieniu do państw członkowskich – w rozporządzeniu oraz rozporządzeniu wykonawczym;

b) w odniesieniu do San Marino – w odpowiednim ustawodawstwie obowiązującym w San Marino.

Artykuł 2

Zakres podmiotowy

Niniejsza decyzja ma zastosowanie do:

- a) pracowników, którzy są obywatelami San Marino i którzy są lub byli legalnie zatrudnieni na terytorium państwa członkowskiego i podlegają lub podlegali ustawodawstwu co najmniej jednego państwa członkowskiego, oraz do pozostałych przy życiu członków ich rodzin;
- b) członków rodziny pracowników, o których mowa w lit. a), pod warunkiem że zamieszkują lub zamieszkiwali oni legalnie razem z danym pracownikiem podczas jego zatrudnienia w państwie członkowskim;
- c) pracowników, którzy są obywatelami państwa członkowskiego i którzy są lub byli legalnie zatrudnieni na terytorium San Marino i podlegają lub podlegali ustawodawstwu San Marino, oraz do pozostałych przy życiu członków ich rodzin; oraz
- d) członków rodzin pracowników, o których mowa w lit. c), pod warunkiem że zamieszkują lub zamieszkiwali oni legalnie razem z danym pracownikiem podczas jego zatrudnienia w San Marino.

Artykuł 3

Równe traktowanie

1. Pracownicy, którzy są obywatelami San Marino i są legalnie zatrudnieni w państwie członkowskim oraz wszyscy legalnie zamieszkujący z nimi członkowie ich rodzin traktowani są, w odniesieniu do świadczeń w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. h), w sposób wolny od wszelkiej dyskryminacji ze względu na obywatelstwo w stosunku do obywateli państw członkowskich, w których pracownicy ci są zatrudnieni.

2. Pracownicy, którzy są obywatelami państwa członkowskiego i są legalnie zatrudnieni w San Marino oraz wszyscy legalnie zamieszkujący z nimi członkowie ich rodzin traktowani są, w odniesieniu do świadczeń w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. h), w sposób wolny od wszelkiej dyskryminacji ze względu na obywatelstwo w stosunku do obywateli San Marino.

CZEŚĆ II

STOSUNKI MIĘDZY PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI A SAN MARINO

Artykuł 4

Uchylenie klauzul zamieszkania

1. Świadczenia podlegające przeniesieniu w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. i), do których uprawnione są osoby, o których mowa w art. 2 lit. a) i c), nie podlegają zmniejszeniu, zmianie, zawieszeniu, zniesieniu ani przypadkowi z racji zamieszkiwania przez beneficjenta:

- (i) do celów świadczeń podlegających ustawodawstwu państwa członkowskiego – na terytorium San Marino; lub
- (ii) do celów świadczeń podlegających ustawodawstwu San Marino – na terytorium jednego z państw członkowskich.

2. Członkowie rodziny pracownika, o których mowa w art. 2 lit. b), są w okresie, w którym zamieszkują oni na terytorium San Marino, uprawnieni do świadczeń podlegających przeniesieniu w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. i) ppkt (i) na takich samych zasadach, co członkowie rodziny pracownika będącego obywatelem danego państwa członkowskiego.

3. Członkowie rodziny pracownika, o których mowa w art. 2 lit. d), są w okresie, w którym zamieszkują oni na terytorium państwa członkowskiego, uprawnieni do świadczeń podlegających przeniesieniu w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. i) ppkt (ii) na takich samych zasadach, co członkowie rodziny pracownika będącego obywatelem San Marino.

CZĘŚĆ III

PRZEPISY RÓŻNE

Artykuł 5

Współpraca

1. Państwa członkowskie i San Marino przekazują sobie wzajemnie wszelkie informacje dotyczące zmian w swoim ustawodawstwie, które mogą mieć wpływ na wykonywanie niniejszej decyzji.

2. Do celów niniejszej decyzji władze i instytucje państw członkowskich i San Marino świadczą sobie wzajemnie pomoc i działają tak, jak przy wykonywaniu własnego ustawodawstwa. Pomoc administracyjna udzielana przez te władze i instytucje jest co do zasady wolna od opłat. Właściwe władze państw członkowskich i San Marino mogą jednak uzgodnić, że niektóre koszty podlegają zwrotowi.

3. Do celów niniejszej decyzji władze i instytucje państw członkowskich i San Marino mogą bezpośrednio porozumiewać się między sobą oraz z zainteresowanymi osobami lub z ich przedstawicielami.

4. Instytucje i osoby objęte zakresem niniejszej decyzji mają obowiązek wzajemnego informowania się i współpracy w celu zapewnienia właściwego wykonywania niniejszej decyzji.

5. Osoby objęte zakresem niniejszej decyzji powiadamiają jak najszybciej instytucje właściwego państwa członkowskiego lub San Marino – w przypadku gdy jest ono państwem właściwym – oraz państwa członkowskiego zamieszkania lub San Marino – w przypadku gdy jest ono państwem zamieszkania – o wszelkich zmianach w ich sytuacji osobistej lub rodzinnej, które mają wpływ na prawo do świadczeń przysługujące im na mocy niniejszej decyzji.

6. Niedopełnienie obowiązku powiadomienia ustanowionego w ust. 5 może skutkować zastosowaniem proporcjonalnych środków zgodnie z prawem krajowym. Środki te muszą jednak odpowiadać środkom stosowanym w podobnych sytuacjach zgodnie z prawem krajowym oraz nie mogą uniemożliwiać

osobom ubiegającym się o świadczenia korzystania z praw przyznanych im niniejszą decyzją ani tego korzystania nadmiernie utrudniać w praktyce.

7. Państwa członkowskie i San Marino mogą wprowadzić przepisy krajowe, które ustanawiają warunki weryfikacji uprawnień do świadczeń, w celu uwzględnienia faktu, że beneficjenci mają miejsce pobytu lub zamieszkania poza terytorium państwa, w którym znajduje się instytucja będąca dłużnikiem. Takie przepisy muszą być proporcjonalne, wolne od wszelkiej dyskryminacji ze względu na obywatelstwo i zgodne z zasadami określonymi w niniejszej decyzji. O przepisach tych powiadamia się Komitet Współpracy.

Artykuł 6

Kontrole administracyjne i badania lekarskie

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do osób, o których mowa w art. 2, które korzystają ze świadczeń podlegających przeniesieniu w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. i), jak również do instytucji odpowiedzialnych za wykonywanie niniejszej decyzji.

2. W przypadku gdy osoba otrzymująca lub ubiegająca się o świadczenia lub członek jej rodziny mają miejsce pobytu lub zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego, a instytucja będąca dłużnikiem znajduje się w San Marino, lub w przypadku gdy osoba taka lub członek jej rodziny mają miejsce pobytu lub zamieszkania na terytorium San Marino, a instytucja będąca dłużnikiem znajduje się w państwie członkowskim, na wniosek instytucji będącej dłużnikiem badania lekarskie przeprowadza instytucja miejsca pobytu lub zamieszkania beneficjenta, zgodnie z procedurami określonymi w ustawodawstwie stosowanym przez tę instytucję.

Instytucja będąca dłużnikiem powiadamia instytucję miejsca pobytu lub zamieszkania o wszelkich szczególnych wymogach, których w razie konieczności należy przestrzegać, a także o elementach, które mają wejść w zakres badania lekarskiego.

Instytucja miejsca pobytu lub zamieszkania przekazuje sprawozdanie z badania lekarskiego instytucji będącej dłużnikiem, która wystąpiła z wnioskiem o przeprowadzenie tego badania.

Instytucja będąca dłużnikiem zastrzega sobie prawo do zlecenia przeprowadzenia badania beneficjenta przez wskazanego przez nią lekarza na terytorium, na którym przebywa lub zamieszkuje osoba otrzymująca lub ubiegająca się o świadczenie, albo w państwie, w którym znajduje się instytucja będąca dłużnikiem. Beneficjenta można jednak wezwać do powrotu do państwa instytucji będącej dłużnikiem tylko wtedy, gdy jest on w stanie odbyć taką podróż bez uszczerbku na zdrowiu i gdy koszty podróży i zakwaterowania ponosi instytucja będąca dłużnikiem.

3. W przypadku gdy osoba otrzymująca lub ubiegająca się o świadczenia lub członek jej rodziny mają miejsce pobytu lub zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego, a instytucja będąca dłużnikiem znajduje się w San Marino, lub w przypadku gdy osoba taka lub członek jej rodziny mają miejsce pobytu lub zamieszkania w San Marino, a instytucja będąca dłużnikiem znajduje się w państwie członkowskim, na wniosek instytucji będącej dłużnikiem kontrolę administracyjną przeprowadza instytucja miejsca pobytu lub zamieszkania beneficjenta.

Instytucja miejsca pobytu lub zamieszkania przekazuje sprawozdanie z kontroli administracyjnej instytucji będącej dłużnikiem, która wystąpiła z wnioskiem o przeprowadzenie tej kontroli.

Instytucja będąca dłużnikiem zastrzega sobie prawo zlecenia przeprowadzenia badania sytuacji beneficjenta wybranemu przez siebie specjalście. Beneficjenta można jednak wezwać do powrotu do państwa instytucji będącej dłużnikiem tylko wtedy, gdy jest on w stanie odbyć taką podróż bez uszczerbku na zdrowiu i gdy koszty podróży i zakwaterowania ponosi instytucja będąca dłużnikiem.

4. Jedno lub kilka państw członkowskich oraz San Marino mogą ustalić inne przepisy administracyjne, pod warunkiem że poinformują o tym Komitet Współpracy.

5. W drodze wyjątku od zasady nieodpłatnej wzajemnej pomocy administracyjnej określonej w art. 5 ust. 2 niniejszej decyzji, rzeczywista kwota wydatków poniesionych na kontrole, o których mowa w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, zwracana jest przez instytucję będącą dłużnikiem, która wystąpiła o przeprowadzenie takich kontroli, instytucji, do której wystąpiono o ich przeprowadzenie.

Artykuł 7

Stosowanie art. 24 umowy

Art. 24 umowy stosuje się w przypadku, gdy jedna ze stron uzna, że druga strona nie wypełniła zobowiązań ustalonych w art. 5 i 6.

Artykuł 8

Przepisy szczególne dotyczące stosowania ustawodawstwa San Marino

Komitet Współpracy może w razie potrzeby ustanawiać w załączniku II do niniejszej decyzji przepisy szczególne dotyczące stosowania ustawodawstwa San Marino.

Artykuł 9

Procedury administracyjne zawarte w istniejących umowach dwustronnych

Procedury administracyjne zawarte w istniejących umowach dwustronnych między państwem członkowskim a San Marino mogą nadal obowiązywać, pod warunkiem że nie wpływają one niekorzystnie na określone w niniejszej decyzji prawa lub obowiązki zainteresowanych osób.

Artykuł 10

Umowy uzupełniające procedury administracyjne służące wykonaniu niniejszej decyzji

Jedno lub kilka państw członkowskich oraz San Marino mogą zawrzeć umowy, których celem jest uzupełnienie procedur administracyjnych służących wykonywaniu niniejszej decyzji, zwłaszcza w odniesieniu do zapobiegania oszustwom i błędom oraz ich zwalczania.

CZĘŚĆ IV

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 11

Przepisy przejściowe

1. Niniejsza decyzja nie daje podstawy do nabycia jakichkolwiek praw za okres poprzedzający datę jej wejścia w życie.
2. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 1 nabycie prawa na mocy niniejszej decyzji następuje, nawet jeżeli prawo to odnosi się do zdarzenia, które miało miejsce przed datą jej wejścia w życie.
3. Każde świadczenie, którego nie przyznano lub które zawieszono ze względu na obywatelstwo lub miejsce zamieszkania osoby zainteresowanej, podlega, na jej wniosek, przyznaniu lub przywróceniu od daty wejścia w życie niniejszej decyzji, o ile prawa, za które uprzednio przysługiwały świadczenia, nie stanowiły podstawy do płatności w formie zryczałtowanej.
4. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w ust. 3, zostaje złożony w ciągu dwóch lat od daty wejścia w życie niniejszej decyzji, prawa nabyte zgodnie z niniejszą decyzją stają się skuteczne od tej daty i wykluczone jest powoływanie się w odniesieniu do zainteresowanych osób na przepisy ustawodawstwa państw członkowskich lub San Marino dotyczące utraty lub przedawnienia praw.
5. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w ust. 3, zostaje złożony po upływie dwuletniego okresu, o którym mowa w ust. 4, prawa, które nie uległy utracie lub przedawnieniu, stają się skuteczne od daty złożenia wniosku, chyba że przepisy ustawodawstwa jednego z państw członkowskich lub San Marino są bardziej korzystne.

Artykuł 12

Załączniki do niniejszej decyzji

1. Załączniki do niniejszej decyzji stanowią jej integralną część.
2. Na wniosek San Marino lub Unii Europejskiej załączniki mogą zostać zmienione decyzją Komitetu Współpracy.

Artykuł 13

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w

W imieniu Komitetu Współpracy
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

WYKAZ SPECJALNYCH NIESKŁADKOWYCH ŚWIADCZEŃ PIENIĘŻNYCH PRZYSŁUGUJĄCYCH W SAN MARINO

—————

ZAŁĄCZNIK II

PRZEPISY SZCZEGÓLNE DOTYCZĄCE STOSOWANIA USTAWODAWSTWA SAN MARINO

—————